

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

*Η εθνικότης τῶν ἡμερῶν καὶ ἡ κίνησις. — Σπάνος τοῦ ἀττικοῦ ἄλλοτος. — Μετοικεσία. — Τὰ δάκρυα τοῦ ἡγεμόνος καὶ τὰ μανδηλία τῆς Ἀνάσσης. — Πολιτικὴ καὶ φιλανθρωπία. — Ἡ ἐχεμύθεια.

Ὁ τίτλος ἀνωτέρω ἐτέθη διὰ τὸ στερεότυπον, ἀλλὰ πράγματι αἱ ἡμέραι αὗται διερχόμεθα εἶναι ἤμιστα Ἀττικαί. Εἶνε ἡμέραι ἀχρῆσι, ἡμέραι ὁμοιόμορφοι, ἡμέραι οὐδεμίαν ἔχουσαι ἰδιαιτέραν ἐθνικὴν χροιάν καὶ αἴτινες δύνανται νὰ εἶνε ἐπίσης βουλγαρικαί, ὀλλανδικαί, μεξικανικαί ὅσον καὶ ἀττικαί. Κατὰ τοῦτο μόνον δύνανται νὰ εἶνε ἀττικαί, καθόσον, μολονότι βαίνομεν πλησίον πρὸς τὸ φθινόπωρον καὶ προσεγγίζομεν ἤδη τὴν φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν, ὁ ἥλιος διατηρεῖ τὰς αὐτὰς περίπου φλογερὰς διαθέσεις τοῦ θέρους καὶ ἡ νυκτερινὴ δρόσος ἀκόμη δὲν ἀπέκτησε τὴν παγερότητα ἣν αἰσθάνονται συνήθως κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν μέχρι μυελοῦ ὀστέων οἱ θαμισταὶ τῶν ὑπαίθριων διασκεδάσεων. Τίποτε δὲν μᾶς κινεῖ... δηλαδὴ μᾶς ἐκίνησεν ἀληθῶς καὶ ἐξακολουθεῖ κάποτε νὰ κινή τὴν χώραν μας ὁ σεισμός· ἀλλ' ἡ κίνησις αὕτη διαρκεῖ ὀλίγα μόνον δευτερόλεπτα, μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὁποίων μένομεν νωθοὶ καὶ οὔτε κἂν τὴν χεῖρα εἰς τὸ βαλάντιον δὲν φέρομεν διὰ νὰ συνδράμωμεν ἀποτελεσματικῶς τοὺς παθόντας. Ἡ πολιτικὴ, ὁ μέγας μοχλός, τὸ μόνον καὶ κύριον ἐλατήριον πάσης ἐν Ἑλλάδι κινήσεως, καθεύδει τὰ περὶ αὐτὴν στρεφόμενα μαγάλα ζητήματα κοιμῶνται νεναρκωμένα. Τὰ ἐξωτερικὰ καὶ μάλιστα τὰ τῆς Ἀνατολῆς δὲν ἔχουσι καμμίαν πλέον ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν νεύρων μας, ἀπόδειξις δὲ ὅτι οὐδ' ἡ ἐλαχίστη διαδήλωσις, οὐδέ ἐν εἰρηνικώτατον συλλαλητήριον ἐγένετο ἕως τῶρα. Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ὀλόκληρος ἀπουσιάζει ἀκόμη διαμένουσα ἐν Κοπεγχάγη· οἱ βουλευταὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀπασχολοῦνται ἀκόμη ἐκ τῶν μεριμνῶν τῆς συγκομιδῆς καὶ θὰ παρέλθωσιν ἡμέραι πολλαὶ ἕως ὅτου ἡ ἐθνικὴ σημαία ἀνυψουμένη ἐπὶ τῆς παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου ἀγίας Σιών τῆς πολιτικῆς δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς ἐξεγέρσεως, τῆς δράσεως, τῆς ἀλληλοφυχίας. Ἐκτὸς ἂν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρεμπέσωσι γεγονότα ἀπρόοπτα καὶ ὁ ἐφετινὸς Σεπτέμβριος θελήσῃ νὰ μὴ φανῇ ὑστερῶν ἀπέναντι τοῦ προκατόχου του.

Μία παρένθεσις ἀσχετος ὅπως πρὸς τ' ἀνωτέρω καὶ σχετικὴ μόνον πρὸς τὴν ἀπώλειαν τῆς ἀττικῆς ἰδιότητος διαφόρων πραγμάτων.

Τὸ πολυθρύλητον ἀττικὸν ἄλλας π. χ. εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐσπίνεζεν ἐπισιθητῶς εἰς τὴν πρωτεύουσάν μας· ἀλλὰ καὶ ἂν εἶχεν ἀπομείνει ὀλίγον, πρόκειται καὶ αὐτὸ νὰ ἐκλείπῃ τῶρα ὀλοτελῶς, ἀφοῦ ὅλα τὰ ἄλλα παραδίδονται ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὰς τραπέζας. Καὶ τὸ ἀττικὸν ἄλλας θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἰδιοκτησίαν τῶν τραπέζιτων ἡμεῖς δὲ οἱ ἔχοντες ὡς ἔργον ν' ἀναλαμβάνωμεν ἐκάστοτε νὰ φαιδρύνωμεν τὸ κοινόν, θ' ἀναγκασθῶμεν ὅπως νὰ ζητήσωμεν τὴν συνεργασίαν τοῦ κ. Σκουλούδη!

Ἐξακολουθοῦμεν τὰ περὶ κινήσεως χρονικῶς.

Καὶ ἂν πᾶσαν ἄλλην κίνησιν καὶ ἀναστάτωσιν καὶ ἐπιστρατεῖαν δὲν μᾶς ἐπιφυλάττῃ ὁ Σεπτέμβριος, μίαν ὁμως γενικὴν ἀναστάτωσιν ἀναπόφευκτον μᾶς προετοιμάζει αὐριον, τὴν ἀναστάτωσιν τῆς μετοικεσίας. Σήμερον ἄγομεν τὰ προεόρτια· ἐξέλθετε καὶ ἴδατε ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀμαξία φορτηγὰ φέροντα πυρκαμίδας φορτίων εὐθραύστων, φυρμῶν

τρομακτικῶν σκευῶν καὶ ἐπιπλῶν, ἔδρας ἐξηθρωμέναις, τραπέζια, ἀνάκλιτρα παρκελυμένα, οἰκτροὺς σκελετοὺς κλινῶν, ἐπιπλα διαφόρα πεπαλαιωμένα καὶ σκεύη οἰκιακῆς χρήσεως ἀπακρόφου, ἄτινα ἐπληττόμενα διὰ τὴν ἐν πλήρει φωτὶ τῆς ἡμέρας πρέλασιν αὐτῶν, προσπαθοῦσιν εὐδαιμόνως νὰ κρυθῶσι μετὰ τῶν ἄλλων. Θὰ ἴδῃτε νῶτα Μανιατῶν τερατωδῶς κυρτούμενα ὑπὸ ὑπέρυγκον βάρους ἐρμαρίου καὶ κηδεῖας κλειδικουβάλων φερομένων ἐπὶ τῶν ὤμων Μελιταίων. Αὐριον δὲ τὴν ἀληθῆ τῆς πανηγύρεως ἡμέραν, ἀπερίγραπτος θόρυβος καὶ σύγχυσις θὰ ἐπικρατεῖ εἰς τὰς πλείστας οἰκίας καὶ κραυγαὶ ἀχθοφύων καὶ πράπονα τῶν οἰκουρῶν καὶ παρατηρήσεις οἰκοδεσποτῶν καὶ οὕτω διὰ τοῦ Σεπτεμβρίου ἐγκαινιζέται ποιά τις δράσις καὶ ζωηρότης κοινωνικὴ, ἣτις θὰ προετοιμάσῃ τὰ πνεύματα διὰ τὴν προσεχῆ πολιτικὴν. Τίς οἶδε; καὶ αὕτη ἴσως ἐνδέχεται νὰ μᾶς προετοιμάσῃ ἄλλου εἶδους μετοικεσίας.

Τὰ βουλγαρικὰ πάλιν ἔλαβον κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὰς συνήθεις ἀλλοκότους αὐτῶν καὶ ἀπρόοπτος φάσις, τὰς προωρισμένας νὰ ἐπιφέρωσι τὸν ἀπαρκίτητον ἐβδομαδιαῖον κλονισμόν εἰς τὸν ἐγκέφαλον τῶν διπλωματῶν. Ὁ λέων τῆς Σιβηρίτης τοῦ ὁποίου τὸν φοβερὸν βρυχηθμὸν ἀνέμενε ν' ἀκούσῃ ἡ Εὐρώπη, ἀνελύθη εἰς δάκρυα ὡς νευροπαθὴς κόρη. Ἀλλὰ τὰ δάκρυα δὲν ἐπράυναν τὴν μῆνιν τοῦ Τσάρου καὶ ὁ ἀτυχὴς ἡγεμὼν ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ καταλίπῃ ἐκ δευτέρου τὸ ἔδαφος τῆς Βουλγαρίας καὶ τὰ σχέδια τῆς μελλούσης αὐτοῦ θριαμβευτικῆς ἐκστρατείας εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἀλλ' ὁ ἦρωας αὐτὸς τοῦ σῦρε κ' ἔλλα δὲν διστάζει μολαταῦτα νὰ δικηρεύῃ ὅτι διατηρεῖ τὴν ὑποψηφιότητά του διὰ τὸν θρόνον τῆς Βουλγαρίας. Ἀδύλον τί σκοποὺς τρέφει περὶ τούτου ἡ διοικούσα τὴν χώραν ἀνθηγεμονία· ἀλλὰ προκειμένου περὶ ταιαύτης ἐκλογῆς, πρέπει νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι οἱ ἰσχυρότεροι κομματάρχαι δὲν εὐρίσκονται ἐν Βουλγαρίᾳ. Ἐκτὸς ἂν εὐχαιριστῆται μὲ τὸν τίτλον τοῦ πρώτου ἐπιλαχόντος καὶ παρηγορεῖται μὲ τὰς δωδεκάδας τῶν μανδηλίων, ἄτινα δὲν θὰ λείψῃ νὰ τῷ ἀποστείλῃ διὰ τὰ δάκρυά του ἡ τόσον περιπαθῶς ἀγαπῶσα αὐτὸν ἀνασσα τῆς Ἀγγλίας, ἣν καὶ γένοιον πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀπεκάλεσαν τὰ ὄργανα τοῦ Βίσμαρκ, ζηλώσαντα τὴν φρασεολογίαν τοῦ περικλεοῦς ἀστυνηματικοῦ δελτίου!

Καθῆκον ἔχομεν νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν λόρδον δήμαρχον τοῦ Λονδίνου διὰ τὰ φιλάνθρωπα αὐτοῦ αἰσθήματα ὡς νῆχαιριστήσωμεν προηγουμένως καὶ τὸν δοῦκα τοῦ Ἰδιμβούργου διὰ τὴν ἀποσταλείσαν εἰς τοὺς παθόντας συνδρομήν, εὐχόμεθα δὲ καὶ ἔχομεν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι αἱ ἀγαθαὶ αὐταὶ διαθέσεις δὲν ἔχουσι τὴν ἐλαχίστην σχέσιν μὲ τὴν πολιτικὴν. Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ φιλάνθρωπα καὶ διαθέσεις τῆς κρατικῆς Δυναμείας δὲν θὰ φθάσωσι μέχρι τοῦ σημείου τοῦ ν' ἀπαλλάξῃ δι' ἴδιον αὐτῆς λογαριασμόν τὸν κρητικὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ, ὅπως ἔχουσι τὴν καλωσύνην νὰ ὑπαινίσσωνται αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες. Ἡ Κρήτη στοιχιζει πολὺ κίμα καὶ ὅστις θέλει νὰ τὴν ἐξαγοράσῃ, πρέπει νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ ἴδῃ ἂν ἔχη εἰς τὰς φλέβας του ἀρκετόν. Δὲν λέγομεν ὅτι οἱ ἀγαθοὶ μας φίλοι Ἀγγλοὶ, οἱ τόσον ἀγκυπῶντες τὴν εὐζωίαν καὶ τὴν κρητοφιλίαν εἶνε ἀντικειμενικοὶ ἀλλ' ὅπως δήποτε συμφερότερον εἶνε δι' αὐτοὺς νὰ φυλάξωσι τὰς δυνάμεις των διὰ τὴν Ἀσίαν, ὅπου, ὡς φαίνεται, ἡ Ῥωσσία παρασκευάζει δι' αὐτοὺς κάποιον ἢ κάποιον κρυφὴν μαχαρραγίαν.

... Τό ανέκδοτον τοῦ τέλους.

Ἡ σκηνή μεταξὺ ἐνός κομψευομένου καὶ μιᾶς κυρίας... ἐλαφρῶν ἡθῶν.

— Ἀλέκο, θὰ σοῦ ἐκμυστηρευθῶ ἓνα πρᾶγμα. Ἐχω ἀνάγκην 200 δραχμῶν.

— Ἀγαπητή μου, ἔχε πεποιθήσιν εἰς τὴν ἐχεμύθειάν μου, δὲν θὰ τό εἰπῶ εἰς κανένα!

Ἄξιός

Αἱ Δυο Φίλοι

Ἡ φιλία τῶν πιστῶν
κ' ἡ ἀγάπη τῶν μεγάλῃ
κ' εἶν' ἡ μία γελαστή
καὶ συλλογισμέν' ἡ ἄλλη.

Ὅταν μὲν μιλῶν, θεωρῶ
πῶς σὲ τίποτε δὲν μοιάζοντ'
μὰ γὰρ τοῦτο, ἐγὼ θεωρῶ,
περισσότερο ταιριάζοντ'.

Ἐν τῇ θεωρίᾳ περὶ ζωτανῆ
ἡ διαφορὰ τῶν πάλι,
εἶν' ἡ μὲν πειρὸ κασταρῆ
πειρὸ ξανθοῦλα εἶν' ἡ ἄλλη.

Μοιάζοντ' οὖν σὲ δυὸ κλαδῶν
δυὸ λουλουδιᾶ μυρωμένα
ποῦχον ἄλλη μυρωδιᾶ
κ' ἄλλο χρῶμα τὸ καθένα.

Τῇ μὲν βλέπω μοναχῆ
καὶ ἔς τὴν ἄλλη ὁ νοῦς μου τρέχει—
ἡ μὲν ἔχει περὶ ψυχῆ,
πειρὸ καρδιᾶ ἡ ἄλλη ἔχει.

Καὶ περνοῦμε τὴν βραδεῖαν
μὲ ἀτέλειωτη ὀμιλία,
μὲ χαρούμενη καρδιᾶ
καὶ μ' ἀδελφικὴν φιλία.

Ἢν' ἂν ἡ μοῖρα ἡ κακία,
ἡ ὁ χρόνος μᾶε χωρίση,
μὰ ἐνθύμησι γλυκερὰ
μέσ' ἔς τὸ νοῦ μου θὲ τὰ ζήση.

Quercus

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΝ ΚΗΦΙΣΣΙΑΙ

Ἡ ἐν Κηφισσιᾷ ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων τὴν ἐσπέραν ταύτην ὀργανισθεῖσα πανήγυρις μέλλει ἀναμφιβόλως νὰ στεφθῆ διὰ πλήρους ἐπιτυχίας. Αἱ ἀξιότιμοι κυ-

ρίαι Ζαίμη, Δραγούμη, Βαλαωρίτη καὶ Συγγροῦ, αἵτινες παρκλήθεισαι ἀνέλαβον τὴν προστασίαν τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου, εἰσὶν ἱκανὴ ἐγγύησις ἐξασφαλίζουσα ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἐπιτυχίαν.

Ἡ Ἐταιρία τῶν Μεταλλουργείων, ἡ σχοῦσα τὴν πρωτοβουλίαν, οὐδενὸς ἐρείσθη, ὅπως ἡ ὅλη ἐορτὴ καὶ ἱκανῶς τέρψη τοὺς συμπολίτας ἡμῶν καὶ καρποὺς καλοὺς ἀποφέρει ὑπὲρ τῶν παθόντων. Ἐπίσης ὀφείλεται ἔπαινος εἰς τὸ Μέγα Ξενοδοχεῖον, προσφερόμενον δωρεὰν τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοεργοῦ σκοποῦ.

Ἄλλ' ὅπως ἡ πανήγυρις τελεσθῆ δημοτικωτέρα καὶ προσιτῆ ὡς εἰπεῖν εἰς πάντας, ὁ δημοφιλὴς κωμικὸς Κωσάκης Καλλιτσης μεταβαίνει εἰς Κηφισσιὰν σήμερον, προσφερόμενος καὶ αὐτὸς νὰ δώσῃ ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς 9 μ.μ. παράστασιν ἐν αὐτοσχεδίῳ θεάτρῳ μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ θεάσου του.

Μουσικαὶ τρεῖς, ἐν αἷς ἡ τοῦ πυραβολικοῦ ἀπὸ πρωίας θέλουσι παιανίζει ὑπὸ τὸν Πλάτανον, παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν καὶ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Μεγάλου Ξενοδοχείου. Τὴν ἐσπέραν θέλουσι φωταγωγηθῆ πλουσίως τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς Κηφισσιᾶς, βεγγαλικὰ δὲ καὶ πυροτεχνήματα θὰ καῶσιν ἐν ἀφθονίᾳ, εἰς τὰ ποικίλα τῶν ὁποίων χρώματα θὰ πρωτεύῃ βεβαίως τὸ γλυκὺ καὶ ἀπλετοῦν τῆς πικρῆς πνεύματός.

Ὁ χορὸς ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς 9 μ.μ. θέλει δὲ διαρκέσει πέραν τοῦ μεσονυκτίου. Αὐφότεραι αἱ μεγάλαι τοῦ Ξενοδοχείου αἵθουσαι διεσκευάσθησαν ἤδη καταλλήλως καὶ εἰσὶν ἱκανῶς εὐρύχωροι ὅπως περιλάβωσι πάντα τὰ χορευτικὰ ζεύγη. Σημειωτέον ὅτι ἀπὸ τῶν ἀναψυκτικῶν εἰσπραχθῆσόμενον χρῆμα, διατεθήσεται ὑπὲρ τῶν παθόντων.

Ἐν γένει τὰ τῆς ἐορτῆς παρεσκευάσθησαν μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀνευ, ἢ σχεδὸν ἀνευ, ἐξόδων, ἡμεῖς δὲ εὐχόμεθα ὀλοφύχως τὴν πλήρη αὐτῆς ἐπιτυχίαν.

Ἡ Περιφέρεια

ΚΩΜΩΔΙΑ Γ. ΣΟΥΡΗ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΠΡΑΞΙΝ

Ἀληθῆς πανήγυρις ἦτο ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Ὀλυμπίων τὴν παρελθούσαν πέμπτην. Πρώτην φωνὴν κατὰ τὴν ἐρετινὴν περίοδον ὁ περίβολος αὐτοῦ περιέλαβε κόσμον τόσον πολὺν καὶ τόσον ἐκλεκτόν, ἐλθόντα νὰ ἴδῃ τὸ νέον ἔργον τοῦ κυρίου Σουρῆ: τὴν *Περιφέρειαν* ὁ ποιητὴς τοῦ Ῥωμηοῦ ἔχει τὸ προνόμιον, μόνος ἐξ ὅλων τῶν ἐν Ἀθήναις γραφόντων, ν' ἀρέσκη εἰς τοὺς ὀλίγους καὶ εἰς τοὺς πολλούς. Ἐπὶ τῶν βεόντων καὶ μεστῶν ἀμιμῆτου κωμικῆς χάριτος στίχων του ἐντυφῶσιν ἐπίσης καὶ σοβαροὶ πολιτευταὶ καὶ ἄβραϊ κυρίαι καὶ ἀργοὶ θιασῶται τῶν κωμειῶν καὶ ταπεινοὶ ἐπαγγελματῆται τῶν ὁδῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς τίς δὲν ἐνθουμάται ὅτι κατὰ σάββατον ἀπόγευμα τὰ φύλλα τοῦ Ῥωμηοῦ ἐκυμάτιζον ὡς λευκαὶ σημαῖαι ἀνὰ τὴν αἴθουσαν πᾶσαν καὶ τὰ θεωρεῖα ἢ ἐφέροντο καὶ εἰς αὐτάς τὰς χεῖρας τοῦ συβχωρωτάτου πρωθυπουργοῦ; Καὶ ὁ ἀγνοῶν ἅς μάθῃ ὅτι καὶ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας προσφιλεῖς ἀνάγνωσμα εἶνε τὸ δημοτικώτατον αὐτὸ φύλλον, τὸ λέγον πάντοτε τὰ σὺκα σὺκα καὶ τὴν σκάφην σκάφην καὶ διερμηνεῦον τόσῳ πιστῶς τοῦ λαοῦ τὸ φρόνημα.

Ἡ προσωπικότης λοιπὸν τοῦ ποιητοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁ τίτλος τῆς κωμωδίας ὁ πολυσήμαντος, τὸ ζήτημα τῆς περιφέρειας, τὸ μετατεθὲν ἀπὸ τῆς γεωμετρίας εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ συγκαλονῆσαν τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, συνεκάλεσε τόσον πλῆθος ἐκεῖ ἐξ ὅλων τῶν τάξεων τῆς κοινωνίας.